

नामुक्तत्वात्तैरुक्तम् सं बर्हिर्ङ्गाः रुविषा धृतेन समादित्यैर्वसुभिः सं मरुद्भिरिति
[२. २२.] उक्तेः ॥ ३१ ॥

इन्द्रं दुरः कवष्यो धावमाना वृषाणां यत्नु जनयः सुपत्नीः ।

द्वारो देवीरभितो विश्रयन्ताः सुवीरा वीरं प्रथमाना महोभिः ॥ ४० ॥

दुरो यज्ञगृहद्वार इन्द्रं यत्नु प्राप्नुवन्तु । कीदृशमिन्द्रं वृषाणां वर्षति वृषा तम्
वर्षितारम् इन्द्रः पृथिव्यै वर्षयानित्युक्तेः । वीरं शूरम् । कीदृश्यो दुरः कवष्यः
कु शब्दे कूयन्ते कुवन्ति शब्दयन्ति वा जना यासु ताः कवष्यः ससुषिराः सङ्घे
एव शब्दप्रसारात् कौतेरौणादिकोऽषट्प्रत्ययः । तथा धावमानाः धावन्ते धावमा-
नाः आदरयुक्ता इत्यर्थः । तथोपमानं जनयः सुपत्नीः शोभनाः साध्यः पत्न्यो यज्ञे
सहाधिकारिण्यो ज्ञायाः स्त्रिय-इव लुप्तोपमानम् ता यथा धावमानाः यन्ति याति
तथा द्वार इन्द्रं यातु । किं च इन्द्रं प्राप्य द्वारो देवीः देव्यः अभितः सर्वत्र वि-
श्रयन्तां विवृता भवन्तु । कीदृश्यो द्वारः सुवीराः शोभना वीरा ऋविज्ञो यासु
ताः सुवीराः ऋविगुक्ताः महोभिस्तेजोभिरुत्सवैर्वा प्रथमानाः विस्तृता भवन्त्यः
॥ ४० ॥

उपासानक्ता बृहती बृहत् पयस्वती सुदुधे शूरमिन्द्रम् ।

तत्तु तत् पेशसा संवयन्ती देवानां देवं यजतः सुरुक्ने ॥ ४१ ॥

उपासानक्ता इन्द्रं यजतः संगतं कुरुतः इन्द्रेण संगमं कुरुतः यज्ञिरत्र संगति-
करणार्थः । उपा आदित्यप्रभा नक्ता रात्रिः उपाश्च नक्ता च उपासानक्ता समाप्ते
उपःशब्दस्योपासदिशः । किम्भूतमिन्द्रं बृहत् महान्तं शूरं विक्रान्तं देवानां देवं
सर्वदेवपूज्यम् । कीदृश्यौ उपासानक्ता बृहती बृहत्यौ पयस्वती उदकवत्यौ अ-
वश्यायवत्यौ । सुदुधे शोभनं दुग्धः ते दुहः कव्यश्चेति [पा० ३. २. ७०.] कप् धा-
देशश्च । पेशसा विचित्रतूपेण संवयन्ती संग्रथयत्यौ इन्द्रं तूपेण योजयत्यौ तत्र
दृष्टान्तः तत्तुमिव यथा पठार्थं तत् विस्तीर्णं तत्तुं सूत्रं तूपेण कश्चित्संवयति ।
तथा सुरुक्नौ शोभनं रुक्मं रोचनं कालिर्ययोस्ते सुरुक्नौ ॥ ४१ ॥